

[Lindholt.]

Det sidste punkt er spørgsmålet om, hvilken indflydelse statsbudgettet skal have på den samfundsøkonomiske balance. Vi må da forlange, at statsbudgettet, at finanslovsforslaget for 1974-75, skal bidrage til at sikre beskæftigelsen, skaffe bedre ligevægt på valutabalancen og selvfølgelig dæmpe inflationen. Mon der er nogen i denne sal, der tror på, at det foreliggende finanslovsforslag bidrager hertil? Det kan jo være, men i hvert fald ikke de, som har læst det økonomiske sekretariats oversigt. Det er dokumenteret, at vor velstand og beskæftigelse er i den alvorligste fare. Vort valutaunderskud vokser i år til 7-8 mia kr., og inflationen bliver betydelig kraftigere i dette land end i de øvrige vesteuropæiske lande.

Og hvem er det, der skal bære byrderne ved denne uligevægt? Ja, det skal murerne, det skal tømrerne, det skal alle beskæftigede i den private sektor, men ikke musikerne ved de statsunderstøttede symfoniorkestre, hvis bevillinger oven i købet blev forhøjet ved de sidste ændringsforslag til finanslovsforslaget.

De 100 dage er gået, og hvis man skal vurdere dem i et historisk lys — det ynder man jo — så kan vi vel gøre det med den samme kommentar som om Columbus' rejse. Da han rejste ud, hr. statsminister, vidste han ikke, hvor han skulle hen, og da han kom tilbage, vidste han ikke, hvor han havde været.

På denne baggrund mener fremskridtspartiet ikke, at det foreliggende finanslovsforslag overhovedet kan bruges til styring af vort samfund. Det instrument duer simpelt hen ikke. Man har ikke villet tage hensyn til de indtrængende appeller fra fremskridtspartiets side om de besparelser, der skulle til, om de skattelettelser, der skulle til. Det har man overhovedet ikke villet høre på. På denne baggrund må fremskridtspartiet mene, at man ikke kan tiltræde finanslovsforslaget for 1974-75, men må i stedet henviser regeringen til at få udfærdiget en midlertidig bevillingslov, da vi jo ikke kan forvente, at man i den korte tid, der går inden 1. april, vil kunne foretage de ændringer af det foreliggende finanslovsforslag, som skal til. Vi stemmer altså imod dette lovforslag.

Jeg skal lige sluttelig omtale et par kommentarer fra i dag. Det er bl. a. en fra Gros-

serer-Societetets formand, der udtaler, at finanslovsforslaget direkte peger frem mod økonomisk kaos og en uoverskuelig stor arbejdsløshed. Jyllands-Postens leder i dag siger, at når spørgsmålet om besparelser og offentlige udgifter behandles med den letsindighed, som finanslovdebatten var udtryk for, må borgerne i sandhed skræmmes ved udsigterne til, hvordan der skal kureres på inflationen, handelsbalancen og beskæftigelsen.

Berlingske Tidende skriver i dag, at nøglen til økonomisk opretning ikke er brugt. Grundige offentlige besparelser ønskes ikke foretaget. Er der nogen tvivl?

Christophersen (V):

Siden førstebehandlingen af finanslovsforslaget er der på væsentlige punkter sket en afklaring af den usikkerhed, der dengang herskede omkring vore økonomiske forhold i det år, vi nu er godt begyndt på. Vi ved i dag, at oliekrisen ikke udviklede sig til en virkelig forsyningskrise, og at den derfor heller ikke ramte produktion og beskæftigelse sådan, som der ellers var god grund til at frygte det i de første uger af 1974.

Vi ved også, at krisen til gengæld førte en prisstigningsbølge ikke alene ind over vort eget land, men over alle de industrialiserede lande, og i kølvandet heraf kommer nogle valutaproblemer af en hidtil ukendt størrelsesorden. For de vesteuropæiske lande betyder de stigende energipriser, at de sammen med Japan vil opleve et betalingsbalanceunderskud i 1974 på mellem 175 og 200 mia kr. mod et overskud på 60-65 mia kr. i 1973. Det betyder jo, at alle de større europæiske industrinationer nu stilles over for en periode af økonomisk usikkerhed, og de metoder, hvormed disse lande i de kommende måneder vælger at løse deres problemer, vil uundgåeligt øve en afgørende indflydelse også på vilkårene for den økonomiske politik, der skal føres her i landet.

For Danmarks vedkommende betyder de ændrede energipriser, at prisstigningerne i år bliver langt større end i fjor, 14 pct. mod en halv snes procent sidste år, og vort betalingsbalanceunderskud bliver knap 7 mia kr. mod et sted mellem 3 og 3½ mia kr. sidste år. Heraf tegner den dyre brændselsimport sig jo for langt størstedelen, men også andre råvareprisstigninger har vist betydelige